

РЕШЕНИЕ

№ 22573

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5402** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Б. Т., гражданин на Република А. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 26.04.2024г. по заявление за виза №24000040/2024г. от 27.02.2024г., издаден от ЗКС на Република България в [населено място], А..

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и правото на жалбоподателя на неприкосновен личен живот, съгласно чл.8, пар.1 от ЕКПЧ. Твърдението на административния орган, че жалбоподателят е нарушил българското трудово законодателство не отговаря на действителността, тъй като никога не му е бил съставен акт и налагана санкция, не е ясно кога е извършил нарушение, къде, кои разпоредби на трудовото законодателство е нарушил.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата. претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – Консулско длъжностно лице в Консулската служба на Република България в Т., А. не изпраща представител.

Софийска градска не взема становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от ЗКС на Република България в [населено място], А., по

заявление, подадено на 27.02.2024г. е отказана виза тип „Д“ на Б. Т., албански гражданин. Като основания за отказа са посочени: чл.10, ал.1, т.11 от ЗЧРБ – при предишно пребиваване е нарушил трудовото и данъчното законодателство на страната. Установено е, че лицето е пребивавало преди в Република България като турист и при проверка на инспекцията по труда на строителен обект – автомагистрала, упражнява трудова дейност в нарушение на трудовото законодателство.

Към заявлението е представен трудов договор от 24.11.2023г., сключен между чуждия гражданин и „Никополис Бриджис 2023“ ЕООД за длъжност „общ работник строителство“ за срок от три години. За лицето, видно от писмо рег. № 13154/15.02.2024г., подписано от началник сектор ПЕ Дирекция „Миграция“ – МВР на албанския гражданин е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.24и от ЗЧРБ за срок от три години. Приложен е и договор за наем от 24.11.2023г., с който наемодателят „Сънди 09“ ЕООД предоставя за ползване на „Никополис Бриджис 2023“ ЕООД два броя апартаменти в [населено място].

С разпореждането за насрочване на делото, съдът е задължил ДАНС и Дирекция „Миграция“ да представят изготвените документи и становища в резултат на проведената съгласувателна процедура по отказа за издаване на виза на Б. Т.. Изпратеният електронен файл, приложен към писмо рег. № М-7154/18.04.24г. не е могъл да бъде отворен, поради което съдът, с разпореждане от 01.07.24г. е изискал съгласувателното становище да бъде изпратено на хартиен носител.

На 17.06.24г. по делото е постъпило писмо от зам. директора на Дирекция „Миграция“, с приложено становище на ОДМВР Б., което обаче не се отнася за настоящия жалбоподател, а за друго лице. Допълнително е получено писмо (на лист 43 от делото), че изисканите документи не могат да бъдат представени, тъй като Дирекция „Миграция“ не е участник в съгласувателната процедура по издаване на виза тип „Д“ по заявлението на Т. Б..

Държавна агенция „Национална сигурност“ с писмо от 07.08.24г. прилага становище, според което, след проверка в информационните масиви се е установило, че лицата, посочени поименно в писмото, сред които фигурира и Б. Т. са влизали без визи с цел неорганизиран туризъм и след извършена проверка от „Инспекция по труда“ е констатирано, че са упражнявали дейност на строителен обект – автомагистрала, в нарушение на българското законодателство, без да притежават разрешение за работа. Поради това и във връзка с извършване на дейности по защита на националната сигурност е изразено отрицателно становище в съгласувателната процедура.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като няма данни кога е връчен оспореният отказ, съдът я приема за подадена в срок, от лице с правен интерес

Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му на личен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган, не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила, като правилно е бил приложен от административния орган и материалния закон.

Съгласно посоченото в акта правно основание за отказ чл.10, ал.1, т.11 от ЗЧРБ – при предишно пребиваване е нарушил трудовото и данъчното законодателство на

страната. Установено е, че лицето е пребивавало преди в Република България като турист и при проверка на Инспекцията по труда на строителен обект – автомагистрала, упражнява трудова дейност в нарушение на трудовото законодателство.

Съдът намира, че така постановеният отказ е немотивиран и поради това е незаконосъобразен. Административният орган се е позовал изцяло на краткото становище на ДАНС, за изложеното в което няма никакви събрани допълнителни доказателства по делото. Споделя се становището на жалбоподателя, че не са развити достатъчно мотиви относно извършеното нарушение на трудовото законодателство, а именно: кога е извършено, при какви обстоятелства, настъпили ли са вредни последици от него и какви, с какъв акт е установено от Инспекцията по труда, ако е било санкционирано, санкцията влязла ли е в сила или е отменена след обжалване. По тези въпроси няма информация в становището на ДАНС, няма ангажирани и доказателства от ответника. Поради това, неизяснено остава за настоящата инстанция как е преценено, че извършеното нарушение на трудовото законодателство представлява заплаха за националната сигурност, която да мотивира ДАНС да даде отрицателно становище в хода на съгласувателната процедура, което да доведе до постановения отказ.

Поради нарушение на изискването за форма и доказаност на фактическите основания, посочени в административният акт, съдът не може да направи проверка за правилното прилагане на материалния закон, поради което актът подлежи на отмяна. Следва на жалбоподателя да се присъдят направените разноски по делото от 1010/ хиляда и десет/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Т., гражданин на Република А. Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 26.04.2024г. по заявление за виза №24000040/2024г. от 27.02.2024г., издаден от ЗКС на Република България в [населено място], А..

ИЗПРАЩА преписката на ЗКС на Република България в [населено място], А. за издаване в 30-дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания дадени в решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: